

sam v sebi: „ako tovarišu ne vstavim očij, to mu bodem za slugo.“ Oziráje se opazi kozo, katera se je vspénjala po vinskem tersji ob zidu in gledala skozi okno v sobo, ki je bila pri tléh. Mahoma tej kozi izdere jedno oko ter je vsadí tovarišu namesto ukradenega; potem reče: „dragi moj, kako se ti zdi?“ Ta se oglási: „nijsem čutil bolečine, kadar si mi oči iznémal, niti ne, kadar si vtíkal, nego jedno mojih očij vedno sili k višku na drevje.“ Ón mu odgovorí: „ker sem tudi jaz tako umételjno zveršil lečo o tebi, kakor tí o meni, zatorej ostaníva si oba ravna ter mej nama ne bodi prepira.“ In potlej sta res mej soboj živéla mirno; samo to je bilo, da je kozje oko vedno delalo zdravniku preglávico, ker je neprestano uhajalo k višku v listovíte veje na drevji in v zeleno germovje, a mož sam nij vedel, kako je to.

Otročje igre.

(Priobčuje Š. Miklavec.)

(Konec.)

3. Nožice (škarje).

Otroci sedejo v kolobár, — ako se dá tudi na stole ali klopí. Jeden stopi v sredo, imejoč v rokah dve šibici, ter povprašuje: „kje se nožice brusijo?“ Sedéči odgovarjajo: „tam,“ ter vedno sedeže izpreminjajo. Ako v sredi stoječi otrok more na óno mesto sestí poprej, nego li tist, ki ga je hotel izpremeniti, potem je izpodrineneec dolžen v sredo stopiti in igro dalje igrati.

4. Rimski ključ.

Otroci stopijo v kolo, za roci se primši. Jeden stopi v sredo kolobára in začne po versti povpraševati: „kje je rimski ključ?“ Vprašanec odgovorí: „ta ga ima!“ To se vedno ponavlja, dokler kdo ne reče: „zunaj leži!“ Zdaj si v kolobáru stojéči igrač prizadeva koló prodréti in priti iz kolobara, a v krogu stoječi otroci mu ne dadé. Tist, pri katerem je igrač ušel iz kolobara, ide potem na njegovo mesto, in igra dalje teče.

5. Zidan most.

Dva dečka se primeta za roci, k višku ji deržèč. Drugi stopijo v versto, in za roci se deržèč hodijo okolo ónih dveh. Zdaj tist, ki je pervec v versti, povpraša: ali je most uže zidan? Óna dva odgovorita: „še ne!“ Zopet gredó nekoliko krat okolo, pervec v novič povpraša: „ali je most uže zidan?“ Óna dva odgovorita: „terd je most, kakor kamen in kost!“ Zopet povpraša pervec: „morem li z vojsko iti preko njega?“ Odgovoré mu: „ako ostane zadnji rep (zadnji deček v versti).“ Ko drugi uže gredó preko mostú, gledata óna dva, ki delata most, ujeti zadnjega dečka ter ga potem nekoliko časa ujetega deržati. Ako je jetnik korenjašk, naglo jima uide in tako most podere.